

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 49C/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1425201507
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Vaďurová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1425201507.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou Mgr. Katarínou Vaďurovou, v spore žalobcu: Slovenská televízia a rozhlas, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 56 398 255, proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. X, C. D., o zaplatenie 35,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.02.2025 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 35,56 eur a poštových sadziab spojených s vymáhaním v sume 2,40 eur.

Skutkovo žalobca odôvodnil žalobu tým, že je verejnoprávnu inštitúciu zriadenou na základe zákona č. 157/2024 Z. z. o Slovenskej televízii a rozhlase a je aktívne vecne legitimovaný subjekt na podanie návrhu podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z. z.“). Žalovaný je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti vo výške 4,64 eur s mesačnou periodicitou platenia úhrad. Kontrolou úhrad v zmysle § 8 zákona č. 340/2012 Z. z. žalobca zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby nezaplatil úhradu za kontrolované obdobie od 01.03.2023 do 30.06.2023. Žalobca písomnou výzvou zo dňa 23.08.2023 odoslanou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziab súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní, je povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z. vo výške 17,- eur. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie istiny vo výške 35,56 eur, ktorá pozostáva z 4 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období; pokuty vo výške 17 eur a zaplatených poštových sadziab vo výške 2,40 eur.

2. Žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné doklady: Výzvu na zaplatenie nedoplatku zo dňa 23.08.2023 s doručenkou žalovaného, Sumár predpisov a platieb za obdobie od januára 2014 až jún 2023, Prehľad predpisov a platieb žalovaného za dobu od januára 2014 až jún 2023, Potvrdenie tarifnej ceny za úradnú zásielku Slovenskej pošty, a.s. od 01.07.2024.

3. Dňa 04.03.2025 bol vo veci tunajším súdom vydaný platobný rozkaz č. k. 49C/5/2025-13, voči ktorému podal žalovaný včasný odpor s tým, že žalobu žiadal zamietnuť v celom rozsahu. Uviedol, že všetky úhrady za žalobcom uvádzané obdobie boli vykonané. Platbu za jún 2023 bola uhradená v septembri 2023. Poukazoval na to, že vo výzve na zaplatenie nedoplatku bola uvedené suma 25.60 eur spolu s poštovným vo výške 2,40 eur, zatiaľ čo v žalobe je uvádzané suma 18,56 eur spolu s poštovným 2,40

eur. K odporu priložil potvrdenie o platbách zrealizovaných v prospech žalobcu za obdobie od marca 2023 do septembra 2023.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že eviduje platby žalovaného, na ktoré poukázal vo svojom odpore, ale nakoľko však žalovaný v poznámke pri platbe neuviedol, za aké obdobie platí úhrady, tieto platby žalobca započítal na najstarší splatný dlh. Platby žalovaného zohľadnil už v samotnej žalobe. V súvislosti s rozporom vo výške ním požadovanej sumy vo výzve na zaplatenie nedoplatku a výškou uplatňovaného nároku uvedeného v žalobe poukázal na skutočnosť, že výzva bola generovaná dňa 23.08.2023 a žaloba dňa 03.02.2025. V žalobe bola tak zohľadnená platba žalovaného vykonaná dňa 11.09.2023.

5. Žalovaný v duplike zotrval na svojej argumentácii. Uviedol, že žalobca si nesplnil povinnosť v zmysle § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z., kedy žalovaného nevyzval na úhradu v zákonom stanovenej lehote. Poukázal na to, že ku dňu 23.03.2015 uhradil sumu 51,04 eur, čo predstavovalo rozdiel medzi vyčíslenou sumou 69,60 eur a existujúcim preplatkom 18,56 eur. Preplatok mal vzniknúť po ukončení povinnosti platiť úhradu na starom odbernom mieste, pričom bol následne započítaný k novej evidencii platiteľa, ktorá je predmetom konania. Z uvedeného mal za to, že si svoju povinnosť splnil a žalobca voči nemu neeviduje žiaden nedoplatok.

6. Žalobca vo vyjadrení k duplike poukazoval na § 3 písm. a) a § 9 zákona č. 340/2012 Z.z.. Platbu vo výške 51,04 eur zo dňa 24.03.2015 eviduje a rovnako eviduje aj preplatok. Preplatok vo výške 18,56 eur mal byť žalovanému vrátený a nie preúčtovaný na nové odberné miesto. Ďalej uviedol, že v zmysle § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., je zákonnou povinnosťou žalobcu vyzvať na úhradu nedoplatku do 60 dní od kedy sa o tomto nedoplatku dozvie a nie do 60 dní od jeho vzniku. Dňa 11.03.2015 bol žalovaný prihlásený ako odberateľ elektrickej energie na nové (žalované) odberné miesto s povinnosťou platiť koncesie od 01.01.2014. Nakoľko žalovanému vznikla povinnosť platiť úhrady pred dňom prihlásenia, žalobca v systéme vygeneroval 15 mesačných predpisov (za obdobie od januára 2014 až marec 2015), ktoré spolu predstavujú sumu vo výške 69,60 eur. Keďže žalovaný vykonal dňa 24.03.2015 úhradu vo výške 51,04 eur, dostal sa do omeškania so zaplatením 4 mesačných predpisov, ktoré predstavujú istinu uplatňovanú v tomto konaní. Keďže žalovaný od októbra 2016 pri platení úhrad neuvádzal v poznámke platby, na ktoré obdobie úhradu žalobcovi platí, žalobca započítal platby na najstarší splatný dlh.

7. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie vytyčené na deň 03.09.2025, na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.07.2025 požiadal o ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní a zároveň súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie riadne dostavil. Súd v súlade s § 180 CSP vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu.

8. Žalovaný na pojednávaní zotrval na doterajších písomných podaniach a poukázal na to, že si nie je vedomý toho, že by mal voči žalobcovi dlh. Všetky záväzky voči žalobcovi si plnil, čo vie aj vydokladovať. Pri kúpe novej nehnuteľnosti a s tým súvisiacim sťahovaním bolo isté obdobie, kedy neplatil. Na klientskom centre žalobcu mu bolo uvedené, že má preplatok. Následne mal zriadený na platbu koncesionársky poplatok trvalý príkaz. Tvrdenie žalobcu o tom, že neuviedol do poznámky platby obdobie, za ktoré splatil označil za nepravdivé. Na klientskom centre bolo dohodnuté, že preplatok nebude vrátený, ale bude započítaný.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Výzvou na zaplatenie nedoplatku zo dňa 23.08.2023, doručenou žalovanému dňa 08.09.2023, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na úhrade za služby verejnosti v celkovej výške 25,60 eur vrátane poštových služieb vo výške 2,40 eur, ktorý žalobca evidoval za kontrolované obdobie od 01.01.2014 do 30.06.2023. Spolu s výzvou žalobca žalovanému zaslal aj Prehľad predpisov a platieb, z ktorého vyplýva, že žalobca neeviduje platby v období od 01/2014 do 02/2015. V mesiaci 03/2015 eviduje platbu v sume 51,04 eur. Od mesiaca apríl 2015 do mája 2023 žalovaný pravidelne uhrádzal žalobcovi sumu 4,64 eur.

11. Z prehľadu predpisov žalovaného vyplýva, že za obdobie od 01/2014 do 06/2023 mal žalovaný uhradiť sumu 531,36 eur (spolu s poštovým vo výške 2,40 eur). Z prehľadu platieb žalovaného vyplýva, že žalovaný za obdobie od 24.03.2015 do 12.05.2023 pravidelne uhrádzal mesačne poplatok vo výške

4,64 eur (v mesiaci marec 2015 uhradil vo výške 51,04 eur) a celkovo tak za dané obdobie uhradil sumu 505,76 eur.

12. Z potvrdenia tarifnej ceny za úradnú zásielku od 01.07.2024 vyplýva, že od 01.03.2023 je cena úradnej zásielky (doporučene + doručienka + do vlastných rúk) - podaj cez ePodací hárok, vo výške 2,40 eur.

13. Z potvrdenia banky žalovaného súd zistil, že v žalovanom období vykonal v prospech žalobcu platby vo výške 4,64 eur dňa 13.03.2023, 11.04.2023, 11.05.2023 a 08.09.2023.

14. Po vykonanom dokazovaní súd vec takto právne posúdil:

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlasu a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 157/2024 Z.z.“), zriaďuje sa Slovenská televízia a rozhlas ako verejnoprávna, národná, nezávislá, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia, ktorá poskytuje službu verejnosti v oblasti televízneho vysielania a rozhlasového vysielania (ďalej len „vysielanie“) a v ďalších oblastiach v súlade s jej hlavnou činnosťou podľa § 5 ods. 1.

16. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 157/2024 Z. z., Rozhlas a televízia Slovenska zriadená podľa doterajších predpisov sa ku dňu účinnosti tohto zákona zrušuje. Slovenská televízia a rozhlas sa ku dňu účinnosti tohto zákona stáva právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a preberá všetky jeho práva a povinnosti ku dňu účinnosti tohto zákona.

17. Podľa § 30 ods. 18 zákona č. 157/2024 Z. z., výber a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“), ktorú bol platiteľ úhrady podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 30. júnu 2023 povinný zaplatiť do 30. júna 2023, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva odo dňa účinnosti tohto zákona Slovenská televízia a rozhlas podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. júna 2023; takto vybraté a vymožené úhrady, ako aj vymožené iné pohľadávky sú príjmom Slovenskej televízie a rozhlasu a sú určené na finančné zabezpečenie hlavnej činnosti Slovenskej televízie a rozhlasu.

18. Podľa § 1 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z. z.“), tento zákon upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“).

19. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z., platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eur za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c) v znení platnom pre rozhodné obdobie.

20. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

21. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

22. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z., ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

23. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

24. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

25. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

26. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca je verejnoprávnou inštitúciou poskytujúcou služby verejnosti. Žalovaný bol platiteľom úhrady podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. a v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. bol povinný platiť úhradu vo výške 4,64 eur mesačne až do 01.07.2023. Z listinného dokladu - žalobcom predloženého Prehľadu predpisov a platieb mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný za obdobie od 24.03.2015 do 12.05.2023 riadne a pravidelne platil mesačné úhrady v zákonom stanovenej výške v prospech žalobcu, čo vyplýva aj z prehľadu platieb

žalovaného. Zároveň, z predloženého potvrdenia žalovaného o zrealizovaných bankových prevodoch má súd za preukázané, že žalovaný vykonal aj platbu za mesiac jún 2023, čo potvrdil aj samotný žalobca. Z uvedeného je zrejmé, za aké obdobie žalovaný platby uhradil, a to v súlade s § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. na pravidelných mesačných bázach. V kontrolovanom období od 01.03.2023 až 30.06.2023 žalovaný tak pravidelne na mesačnej báze (s výnimkou platby za mesiac jún 2023, ktorú uhradil v septembri 2023) uhradil sumu 4,64 eur.

27. Žalobca argumentoval, že platby žalovaného započítal na jeho najstarší splatný dlh, nakoľko žalovaný v poznámke pri jednotlivých platbách neuviedol, za aké obdobie platí úhrady. Žalobca si tak pravidelné mesačné úhrady vykonané v súlade so zákonom od marca 2015 do septembra 2023 zaúčtoval svojvoľne ako platby za úhrady v roku 2014, pričom takáto možnosť žalobcovi nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z prehľadu predpisov a platieb ako z potvrdenia o zrealizovaných transakciách je pritom zrejmé, že žalovaný si riadne plnil svoju zákonnú povinnosť v správnej výške od marca 2015 do júna 2023, teda až do času, kým mu povinnosť v zmysle zákona nezanikla.

28. Súd poukazuje na to, že aplikácia ustanovenia § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka na úhrady v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. nie je možná. Zo strany žalovaného totiž nedochádzalo k čiastočnému plneniu peňažného dlhu, keďže žalovaný v kontrolovanom období vykonával pravidelné mesačné platby vždy v celej ich výške. O čiastočné plnenie dlhu v zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka ide len vtedy ak dlžník veriteľovi poukáže čiastočnú platbu, teda platbu, ktorá nedosahuje stanovenú výšku splátky, a ktorá môže byť z tohto dôvodu považovaná za čiastočné plnenie.

29. K procesnej obrane žalobcu, v zmysle ktorej v prípade absencie informácie v poznámke pri platbe o období, za ktorú sa platba realizuje, má žalobca automaticky vychádzať zo zásady priority založenej na dobe splatnosti, a túto platbu priradiť k skorším dlhom, súd uvádza, že túto vyhodnotil ako nedôvodnú. „Právna teória je jednotná v tom, že právo na určenie, ktorý z viacerých dlhov voči tomu istému veriteľovi bude splnený má výlučne dlžník a aj keď toto právo dlžník nevyužije, neprechádza na veriteľa (pokiaľ z dohody medzi dlžníkom a veriteľom nevyplýva niečo iné). Ak medzi veriteľom a dlžníkom nie je žiadna dohoda, plnenie sa musí započítať na ten dlh, ktorý dlžník chce splatiť, pričom tento úmysel môže byť výslovný alebo konkludentný, prípadne je možné tento úmysel vyvodiť zo správania sa dlžníka. Až keď žiadnym spôsobom nemožno zistiť vôľu dlžníka, môže nastúpiť pravidlo najskôr splatného dlhu. Zásadu priority (prednostného vyrovnania niektorého z viacerých dlhov založeného na dobe splatnosti) by bolo možné aplikovať, ak by okolnosti prípadu nasvedčovali tomu, že plnenie bolo určené na najstarší splatný dlh.“ (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.11.2023, sp. zn. 17Co/113/2023). Z konania žalovaného pritom nie je možné vyvodiť, že platby poukázané v mesiacoch marec 2023 až september 2023 boli určené na najstarší splatný dlh jún až v roku 2014. Konanie žalobcu uplatnením si nároku založeného na takto vymedzených skutkových okolnostiach súd považuje za nesúladne s dobrými mravmi, keď je zrejmé, že žalovaný si svoju zákonnú povinnosť platiť koncesionárske poplatky viac osem rokov plnil a v konaní by mal podľa tvrdení žalobcu pre účinnú obranu preukazovať, že uhradil koncesionárske poplatky pred 11 rokmi.

30. V súlade s vyššie uvedeným súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže žalobca nepreukázal, že by si od žalovaného dôvodne uplatňoval nárok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov za žalované obdobie od marca 2023 do júna 2023, keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný si svoju povinnosť platiť koncesionárske poplatky pravidelne mesačne plnil v zákonnej výške od marca 2015 až do júna 2023, a to vrátane žalovaného obdobia, pričom nie je v súlade so zákonom a dobrými mravmi započítavať platby žalovaného na dlh, ktorý si svojvoľne zvolil žalobca.

31. Žalobca vo vyjadrení k odporu poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.02.2022, sp. zn. 24Co/67/2021, podľa ktorom vyjadreného právneho názoru ak dlžník pri plnení dlhu neuvedie, ktorý z viacerých dlhov chce plniť, uhradí dlh najskôr splatný, uplatňujúc tak zásadu priority založenú na dobe splatnosti, a to bez ohľadu na to, či tento bol premlčaný alebo nie. K predmetnému rozhodnutiu súd v prvom rade uvádza, že v ňom vysloveným právnym názorom nie je viazaný. Súd sa prikláňa k argumentácii uvedenej v novšom rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.11.2023, sp. zn. 17Co/113/2023, v zmysle ktorého možno zásadu priority (prednostného vyrovnania niektorého z viacerých dlhov založeného na dobe splatnosti) aplikovať výlučne vtedy, ak by okolnosti prípadu nasvedčovali tomu, že plnenie bolo určené na najstarší splatný dlh.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto by mu vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, rozhodol súd tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. S poukazom na a čl. 4 ods. 2 CSP, ako aj na zásadu hospodárnosti konania vyjadrenú v čl. 17 CSP, nebude potom ani potrebné, aby súd o výške náhrady trov konania rozhodoval podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku).